

Πειρ. κ.ά.: *Πρόσεχέ τον, γιατί ἄμα σὲ βάλῃ 'ς τὸ χέρι, θὰ σὲ δαγκώσῃ γερά* 'Αθῆν. *Τόνε δάγκωσε καλά* (τοῦ ἐπῆρε πολλά χρήματα ὑπὸ τύπον δανείου, ἀλλ' ἀνεπιστρεπτι) αὐτόθ. *Ἐκανε λεφτά δαγκώνοντας πολλοὺς αὐτόθ.* Συνών. *Τὸν ἔβαλε 'ς τὸ χέρι γιὰ καλὰ.* 6) Αἰσθάνομαι συστολήν, ἐντρέπομαι Μακεδ. (Πεντάπολ.)

δαγκωσιὰ ἡ, δακωσιὰ Εὐβ. (Βρύς.) δακωθὰ Εὐβ. (Κονίστρ.) δακωσιὰ Θεσσ. ('Ανατολ. Ναρθὰκ. Πήλ.) δακωθὰ Θεσσ. (Δομοκ.) δαγκωσιὰ Πελοπν. (Βραχν. Δ. Κορινθ. 'Ηλ. Λυγερ. Μεσσην. Οἶν.) — *Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. Δημητρ. δαγκωσιὰ Κεφαλλ. δαγκωσιὰ Πελοπν. (Ξεχώρ.) δαγκωσιὰ Θεσσ. (Κρήν.) Θράκ. ('Αδριανούπ. 'Αμόρ.) Μακεδ. (Βόιον Γαλατ. 'Εράτυρ. Κοζ. Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) δαγκωσιὰ Μακεδ. (Βλάστ.) δαγκωθὰ Μακεδ. (Γρεβεν. Σιάτ.) δαγκωθὰ Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον).*

'Εκ τοῦ θέματος τοῦ ἄορ. *ἐ δ ἄ γ κ ω σ α* τοῦ ρ. *δ ἄ γ κ ὠ σ ῶ*.

1) *Δ ἄ γ κ α σ ι ἄ 1*, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Κονίστρ.) Θεσσ. ('Ανατολ. Δομοκ. Πήλ.) Θράκ. ('Αδριανούπ.) Κεφαλλ. Μακεδ. (Γρεβεν. 'Εράτυρ.) Πελοπν. (Βραχν. Δ. Κορινθ. 'Ηλ. Λυγερ. Μεσσην. Ξεχώρ. Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) — *Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. Δημητρ.: 'Ο κάβουρας ἀνοίγει τίς δαγκωθῆνες του καὶ τοῦ δίνει μιὰ δαγκωσιὰ τοῦ φιδιού 'Ηλ. Μ' ἔνα σονγαδάτσι τῆς χάραξα τῇ δαγκωσιᾷ Ξεχώρ. Τοῦ πᾶτ'σι μιὰ δακωσιὰ ἀπ' τὸν ἄφ'σι σ'μαδιμένον Πήλ. || Φρ. Πρώτ' δαγκωσιὰ (τὸ πρωτότοκον τέκνον) 'Αδριανούπ. Συνών. βλ. εἰς λ. *δ ἄ γ κ α μ α 1*. 2) *Δ ἄ γ κ α σ ι ἄ 3*, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Βρύς.) Θεσσ. (Κρήν. Ναρθὰκ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. 'Αμόρ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Βόιον Γαλατ. Γρεβεν. 'Εράτυρ. Κοζ. Σιάτ. Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Δῶσε μου τσαὶ μένανε μιὰ δακωσιὰ Βρύς. 'Εφαγαμαν μιὰ δαγκωσιὰ μόνου, μὰ 'φτὸ ἔσσουνι γιὰ νὰ μᾶς πιάσ' τοῦ στον-μάχ' Κρήν. Δῶσι μ', ἄχαρ', μιὰ δαγκωσιὰ ψουμί, ὅσο νὰ βγῇ τοῦ θ'κό μ' 'π' τοῦ φοῦρνου Γαλατ. 'Αφ'κι μὲ νὰ φάου μιὰ δαγκωθὰ ψουμί Γρεβεν. Σαράντα δαγκωσιᾶς φτάνουν γιὰ νὰ χουρτάσ' ἕνας ἀνθρουπους Σισάν. Σᾶν τ' ἄκ'σι, ἔμ'νι μὲ τ' δαγκωθὰ 'ς τὸ στόμα αὐτόθ. Φέρι νὰ φάου νὰ δαγκωσιὰ μῆλον Αἰτωλ. Μιὰ δαγκωσιὰ ψουμί Βλάστ. 'Εχαψι διαστ'κός-διαστ'κός κᾶνα δυὸ δαγκωθῆς κ' ἔφηνι Βογατσ. Δῶσι μ' μιὰ δαγκωθὰ ψουμί Βόιον Τί μὲ μιτράς τ'ς δαγκωθῆς; αὐτόθ. || Παροιμ. Πιρσ'νὰ κουμμάτια, φτισσ'νὲς δαγκωθῆς (τὰ ἄλλοτε ὡς ἀσήμεντα θεωρούμενα, ἐν ὥρᾳ ἐνδείας εἶναι χρήσιμα) Σιάτ. κ.ά. Συνών. βλ. εἰς λ. *δ ἄ γ κ α μ α τ ι ἄ 3*. β) 'Ολίγον τι, εἰς τὴν φρ. *Φέρι νὰ φᾶμι μιὰ δαγκωσιὰ Βλάστ. Συνών. φρ. νὰ φᾶμε ψίχα*.**

δαγκωτὰ ἐπίρρ. Πελοπν. (Γαργαλ.) *Λεξ. Πρω. Δημητρ. δαγκωτὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.)*

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *δ ἄ γ κ ω τ ὅ ς*.

1) Διὰ τῶν ὀδόντων, διὰ δαγμάτων, ὀδᾶξ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) — *Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Δὲν ἔχου ποῦθε νὰ πιαστῶ καὶ πάου δαγκωτὰ πέρα Αἰτωλ. Τὸν ἔρριξε τὸν ψῆφο του δαγκωτὰ (φράσις λεγομένη κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων ὑποψηφίου, διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὸ μῖσος καὶ τὸ πείσμα μὲ τὰ ὅποια τὸν καταψηφίζουν) Γαργαλ. Συνών. *δ ἄ γ κ α τ ἄ*. 2) 'Επὶ ἀρμογῆς ξύλων ἢ μετὰλλων ἢ λίθων δι' ἀμοιβαίων ἀρμῶν *Λεξ. Δημητρ.**

δαγκωτιὰ ἡ, ἐνιαχ. δακωτιὰ Μακεδ. (Βελβ.) δακωτιὰ Εὐβ. (Κύμ. 'Οξύλιθ.) δακωντιὰ Εὐβ. ('Ακρ. Βρύς.)

Κύμ. 'Οξύλιθ. Ψαχν.) δ-δακωντιὰ Εὐβ. (Κουρ.) δακωντιὰ Εὐβ. (Στρώπον.) Στερελλ. (Τοπὸλ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *δ ἄ γ κ ω τ ὅ ς* διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἄ.

1) *Δ ἄ γ κ α σ ι ἄ 1*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ ἔκαμε μ-μία δ-δακωντιὰ 'ς τὸ χέρι, ποὺ ἔβγαλε αἷμα!* Εὐβ. (Κουρ.) *Θὰ σ' κόψου καμμιὰ δακωντιὰ κι θὰ σὶ πιθάνου Στερελλ. (Τοπὸλ.) Συνών βλ. εἰς λ. *δ ἄ γ κ α μ α 1*. β) 'Η οὐλὴ δῆγματος Εὐβ. (Βρύς. Κουρ. Κύμ. 'Οξύλιθ.): *'Κόμα φαίνεται ἡ δ-δακωντιὰ 'ς τὸ μάγουλό της Κουρ.* 2) *Η ποσότης τροφῆς, ὅσῃν δύνανται νὰ κόψουν ἐφ' ἅπαξ οἱ ὀδόντες, ἡ ἐλαχίστη ποσότης, ὁ βλωμὸς Εὐβ. (Κύμ. 'Οξύλιθ.): Μία δακωντιὰ ψουμί ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. *δ ἄ γ κ α μ α τ ι ἄ 3*.**

δαγκωτὸς ἐπίθ. 'Αθῆν. Πελοπν. (Κοπαν. Κορινθ.) — *Λεξ. Δημητρ. δαγκωτὸς Κρήτ. κ. ἄ. δαγκωτὸς Στερελλ. (Αἰτωλ.)* 'Εκ τοῦ ρ. *δ ἄ γ κ ὠ ν ὠ*.

1) *Δ ἄ γ κ α σ τ ὅ ς*, τὸ ὅπ. βλ., 'Αθῆν. Πελοπν. (Κοπαν. Κόρινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — *Λεξ. Δημητρ.: Τοῦν ἔδουκε δαγκωτὸ τοῦν ψῆφον (ψηφίζων ἐδάγκωσεν ἐκ φανατισμοῦ τὸ σφαιρίδιον) Αἰτωλ. Τοῦ τό 'ρριξα δαγκωτὸ τὸ σφαιρίδιο Λεξ. Δημητρ. Θὰ σὲ κάνω δαγκωτὸ (θὰ σὲ δαγκώσω) Κοπαν. Συνών. βλ. εἰς λ. *δ ἄ γ κ α σ τ ὅ ς*. β) 'Ο διὰ δῆγματος τοῦ σπερματίτου λώρου εὐνουχισθεὶς, ἐπὶ κριῶν καὶ τράγων Κρήτ.: *Δαγκωτὸς τράος.* 2) 'Επὶ ἀρμογῆς ξύλων ἢ μετὰλλων ἢ λίθων, ὁ δι' ἀμοιβαίων ἀρμῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ ὅλον τμημάτων ἡρμοσμένος *Λεξ. Δημητρ.**

δαγρι τό, Σάμ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ Τουρκ. *daglik* = ὀρεινὸς τόπος.

Τόπος πετρώδης πλήρης θάμνων ἀκατάλληλος πρὸς καλλιέργειαν.

δάδα ἡ, *Λεξ. Δημητρ.*

'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐς. *δ ἄ ς*.

'Η δάς, ἡ λαμπάς: *Κοκκινωπὲς οἱ φλόγες ἀπὸ τίς δάδες ποὺ κρατοῦν οἱ 'Υμέναιοι. Θέλω τῇ δάδα σου νὰ σβήσω.*

δαδάδι τό, ἀμάρτ. *δαδάδ' 'Ιμβρ.*

'Εκ τοῦ οὐς. *δ ἄ δ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά δ ι, διὰ τὴν ὁποίαν, ὡς ὁσμῆς δηλωτικῆς, βλ. Ν. 'Ανδριώτ. εἰς 'Αθη-νᾶ 42 (1930), 182.

Η ὁσμὴ καιομένου δαδίου. Συνών. *δ ἄ δ ι ἄ 2*, *δ ἄ δ ι λ α*, *δ ἄ δ ο ν λ ι ἄ*.

δαδάκι τό, Π. Γενναδ., *Λεξικ. Φυτολογ.* 614, -- *Λεξ. Βλαστ.* 449, Πρω. Δημητρ. *δαδάκ' Εὐβ. ('Ακρ. Πήλ. Ψαχν. κ.ά.)*

'Εκ τοῦ οὐς. *δ ἄ δ ι* διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι

Τὸ μικρὸν τεμάχιον δαδίου Εὐβ. ('Ακρ. Πήλ. Ψαχν. κ.ά.) — *Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Πάρε δυὸ δαδάκια μαζί σ' νὰ δᾶ 'χουμι γιὰ προυσάναμμα 'Ακρ. Φέρι μ' ἕνα δαδάκ' νὰ δᾶν πιλικήσου λίγον, γιὰ νὰ ξύσου τὰ δόντια μ' αὐτόθ. β) Τὸ χόρτον λιθόσπερμον τὸ ζάνειον (*Lithospermum zahnii*), τῆς οἰκογ. τῶν Τραχυφυλλιδῶν (*Boraginaceae*) πιθανῶς ἐκ τοῦ εὐφλέκτου αὐτοῦ ὡς φρυγανώδους Π. Γενναδ., *Λεξικ. Φυτολογ.* 614, Βλαστ., 449.*

δαδάς ὁ, Πόντ. (Τραπ.) κ.ά.

'Εκ τοῦ οὐς. *δ ἄ δ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶ ς.

'Ο πωλὼν δαδί.

Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Δ ἄ δ ᾶ ς* καὶ ὡς ἐπὼν. Μακεδ. (Βλάστ.)

